

Formanden for en Forening, der i særlig Grad har til Opgave at varetage Scene-kunstens Interesser. Maa jeg først sige til det ærede Medlem i Anledning af denne hans Stilling, at det kunde interessere mig, om vi en skønne Dag paa en af de københavnske Scener kunde faa opført et Stykke, hvori man kunde faa Lejlighed til at se en naturtro Fremstilling af et af disse usle Karlekamre, for at Folk kunde faa Lejlighed til at se de daarlige Forhold, hvorunder mange Smaakaarsfolk leve, og deraf forstaa, at de ere blevne saa usle, som de ere blevne. I det ærede Medlems Amt er Fnattilfældenes Antal 1,537. Saa komme vi til Randers Amt, hvor Antallet er 753, dernæst er der Viborg-Thisted Amt, hvor Antallet er 824, Vejle-Skanderborg Amt med 440 og Ringkøbing Amt med 720. Det staar altsaa ikke stort bedre til i det Amt, som bl. a. er repræsenteret af den højt-ærede fungerende Formand. I det lille Ribe Amt har man 590 Tilfælde. Og saa er det endda ikke alle Fnattilfældene, hvorom der her er Oplysning, det er kun om dem, der ere anmeldte for Lægerne. Der er mange Tilfælde, man ikke har nogen Oplysning om. Det viser sig, at der er en hel Del Steder, hvor Lægerne alvorligt have taget sig af denne Sag, og derfor er der kommet en hel Del Tilfælde under Behandling, som ellers ikke vilde være kommen frem.

I Anledning af en Bemærkning fra et andet æret Medlem, som ligeledes talte om de nogenlunde gode Forhold, vil jeg f. Eks. for Ringstedegnens Vedkommende sige, at det oplyses i Medicinalberetningen, at „Sygdommen er langt almindeligere paa Landet, end det antydes af Sygelisterne; den forsømmes og behandles alt for ofte med Husraad eller af Kvaksalvere. Paa visse af Herregaardene er den vistnok praktisk taget altid til Stede blandt Tyendet.” Det er rigtigt nok. Vi have paa Midtsjælland, paa Ringstedegnen, nogle ganske elendige Herregaarde, frygteligt svinke, det er de Herregaarde, som ere forpagtede ud. Jeg siger til det ærede Medlem fra Nakskov (Reventlow), som talte i Gaar og sagde, at der ingen Anledning er til at stille særlige Krav til Ejerne, der lade deres Gaarde bortforpagte: Jo, det er der, thi det er blot en Talemaade, at de sørge for ved Forpagtningen at ordne Forholdet saaledes, at deres Tjenestefolk kunne være tjente dermed, for det gøre de ikke. Det er en Frase, og det skal det ærede Medlem lægge af og holde sig til det, som er Virkeligheden, og det er den, at Ejerne søge at

faa saa meget ud af Forpagtningsforholdet som muligt. Det, som interesserer dem, er Dyrene og Jorden, at der ikke drives Rovdrift med Jorden, og at den afleveres i samme gode Stand, som Forpagteren fik den, men med Menneskene har man i øvrigt kunnet handle omtrent, som det skulde være. Det oplyses for Øster-Hanherred: Mange have anmeldt Tilfælde paa Grund af en Læges Ry for Dygtighed i Behandlingen af denne Sygdom; „han skal være nok saa skrap som den kloge Kone i Vindblæs.” For Sønder Omnes Vedkommende oplyses, at Fnattilfældene der opstaa i langt større Omfang end i de foregaaende Aar. I en af Kommunens Skoler

Første Viceformand (J. C. Christensen): Taleren kommer vel langt bort fra Lovforslaget.

Sabroe: Jeg holder mig stadig til Ringkøbing Amt. Sygdommens Udbredelse staar i en vis Relation til de daarlige og svinke Kamre. Naar det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) var saa patetisk stemt overfor mig, fordi jeg omtalte det Smuds, der findes, vil jeg sige, at saa maa vi heller ikke lade denne Beretning trykke og sende om, saadan en Beretning kunne Englænderne faa fat i, det gaar ikke an. Men vi skulle nu heller ikke tro, det gaar saa højtideligt til ude i den vide Verden, og at der refereres alt, hvad vi sige her. Og for Resten skulle Englænderne nok selv passe paa deres egne Sager, de have selv adskilligt Smuds paa deres Gaarde. Jeg har talt med en ung Mand, der har været ved Landvæsenet derovre, og hvad han har fortalt mig, var ikke hyggeligt.

Det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) anslog nu i Dag en langt mere dannet Tone end forleden, det lader ikke til, at den Begejstring, hvormed hans Tale blev mødt fra visse Kredse, er gaaet ham til Hovedet, og det er rart, at Folk komme ned til Jorden igen efter at have været saa højt oppe. Paa det jævne, paa det jævne, ikke i det himmelblaa! Det ærede Medlem fra Gudme var imidlertid lidt letsindig i Dag, idet han rettede to Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, som det i Dag vil være vanskeligt for den højtærede Minister at besvare. Det ærede Medlem spurgte blandt andet om, hvad de Rejser, som Tyendekommissionen havde foretaget, havde kostet, og dernæst spurgte han, med hvilken Ret denne Kommission havde set paa Forholdene ude omkring i Landet. Ja, med hvad Ret komme vi omkring for at spørge, om